

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/258382>

STELLINGEN.

AT THE

OF THE

OF THE

BY J. H. B. B. B.

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. T. HALBERTSMA,

GEWOON HOOGLESRAAR IN DE FACULTEIT DER GENESKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Vrijdag den 19^{den} April 1872, te 2 uren,

DOOR

THEODORE L. M. H. BORRET,

GEBOREN TE MAASTRICHT.

UTRECHT,
J. DE KRUYFF.
1872.

STELLINGEN.

I.

Niettegenstaande de vrijspraak krachtens een onjuist gewezen vonnis, blijft de schuldenaar toch naturaliter geobligeed, tot de voldoening van het waarlijk verschuldigde.

II.

De privilegia, door Justinianus in de Constit. ult. Cod. VI. 23 aan de rustici toegekend, moeten niet beperkt worden tot den eigenlijk gezegden landbouwenden stand, maar gelden voor al degenen, qui extra civitates degunt.

III.

Om het voorregt van art. 5 n°. 3 B. W. te genieten, is het voldoende in Nederland verwekt te zijn, al mogt de geboorte ook elders hebben plaats gehad.

IV.

Art. 77 B. W. mits behoorlijk geëmendeerd, is niet overbodig.

V.

De opsomming van art. 126 B. W. is onvolledig.

VI.

De beteekenis der woorden van art. 156 B. W. „of ook dat de huwelijksakte daaraan ontbreekt”,

is niet alleen: »dat er eene akte, schoon werkelijk opgemaakt, door welk toeval dan ook, is wegge-
raakt, die de huwelijksakte zoude kunnen zijn".
(cf. Mr. C. W. OPZOOMER. Het Burgerl. Wetb.
verkl. I. blz. 145).

VII.

Ten onregte wordt beweerd, dat derden, die, bij huwelijksche voorwaarden, schenkingen aan de aanstaande echtgenooten gedaan hebben, bij eventuele verandering dier voorwaarden, daartoe hunne toestemming moeten geven.

VIII.

Bij nietigverklaring van het tweede huwelijk, herleeft voor de hertrouwde moeder het vruchtgenot van de goederen harer kinderen.

IX.

Nooit kan door een' derde, wien daartoe door den regthebbende niet uitdrukkelijk de bevoegdheid is verleend, door occupatie, de eigendom verkregen worden van het wild, door hem op eens anders grond gevangen.

X.

In geval van avulsio is de eigenaar van het afgescheurde stuk land verplicht, om, binnen de drie jaren, de pars avulsa te doen wegnemen, indien hij zijn eigendomsregt daarop niet wil verliezen.

XI.

Al neemt men ook het beroep van Prof. OPZOOMER op art. 1471 B. W. (Aant. op art. die nog verkl. beh. ad artic.) niet aan, toch volgt uit andere bepalingen van ons positief regt, dat de wetgever, niettegenstaande de uitdrukkelijke verklaring van art. 1462 B. W., de compensatie niet ipso jure laat werken.

XII.

Hij, die, na den opgedragen of teruggewezen eed te hebben aangenomen, sterft vóórdat hij dien heeft afgelegd, moet naar den geest onzer wetgeving geacht worden denzelven afgelegd te hebben

XIII.

De clausule »zonder kosten» werkt niet alleen ten voordeele, maar ook ten nadeele van trekker en endossanten, zoodat zij het voorregt van art. 201 W. v. K. verliezen.

XIV.

In het geval van art. 163 W. v. K. heeft de regthebbende uit den wissel, bij weigering van betaling door den acceptant, geene regresactie tegen trekker en endossanten.

XV.

Geheel zonder grond, wordt in art. 203 W. v. K. aan den houder van een' geprotesteerden en vermisten wisselbrief het regres tegen de endossanten ontzegd.

XVI.

Ten onregte beweert Mr. J. G. KIST (Beginselen van handelsregt, 1869 II, blz. 297, 303) dat, in

geval de valuta-clausule in de assignatie of het endossement is uitgedrukt, de werkelijke betaling der waarde door den houder moet worden bewezen.

XVII.

Ten onregte wordt door sommigen afgekeurd de bepaling van art. 783 W. v. K., waarbij de wijzen van beëindiging in de artt 780, 781 en 782 W. v. K. voorgeschreven, worden toepasselijk verklaard voor het geval dat in den boedel des gefailleerden zaken gevonden worden, die hem slechts voorwaardelijk toebehooren.

XVIII.

De koopman, aan wien surseance van betaling is verleend, kan niet als bankbreukig vervolgd worden, maar wel kan aan den bankbreukige surseance verleend worden.

XIX.

Het vereischte van den dubbelen regtsbijstand is af te keuren.

XX.

De mogelijkheid van wetsontduiking levert, bij het zwijgen der wet, geen genoegzamen grond op, om uithoofde daarvan, de uitspraak van het vonnis van scheiding van goederen, bij verstek, als ongeoorloofd te beschouwen.

XXI.

Ter vorming van een deugdelijk strafstelsel is de vermenging der absolute en der relatieve theoriën een noodwendig vereischte.

XXII.

In onzen bestaanden regtstoestand is niet het tweegevecht zelf, maar zijn alleen de gevolgen daarvan strafbaar.

XXIII.

Art. 366 C. P. is ook toepasselijk op het valschelijk zweren van een' suppletoiren eed.

XXIV.

Het stelsel der indirecte verkiezingen levert de beste waarborgen op voor de waarachtige uitdrukking van den volksgeest.

XXV.

Bij het bouwen van arbeiderswoningen is het cottage-systeem te verkiezen boven het caserne-systeem.

XXVI.

Door het te hoog opvoeren der regten voor de registratie verschuldigd, waardoor deze in eene belasting ontaardt, worden niet alleen de heilzame gevolgen dezer instelling opgeheven, maar moet hare werking zelfs als bepaaldelijk nadeelig worden beschouwd.

XXVII.

In het algemeen moet aan het stelsel van indirecte belastingen de voorkeur gegeven worden boven dat der directe belastingen.
